

Bērns, kuru nepamanījām

Publicēts: 01.06.2021.

[Informācija preseī](#)

[Jaunami](#)

[Preses relize](#)

Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas kolektīvs

Šodien, 1. jūnijā, mēs atzīmējam Starptautisko bērnu aizsardzības dienu. Ar to saprotot katra bērna tiesības dzīvot mierīgā un atbalstošā vidē, kas veicina viņa attīstību un izaugsmi atbilstoši spējām un interesēm. Un, protams, tiesības dzīvot drošībā, tātad – būt aizsargātam, kā jau to saka pats šīs dienas nosaukums.

Lielai daļai Latvijas bērnu ir šāda privilēģija (tam gan nebūtu jābūt kaut kam īpašam, bet gan pašsaprotamai lietu kārtībai), bet joprojām nepieņemami būtiskai daļai mūsu bērnu šādas iespējas nav. Tie ir bērni, kuri izrādījušies negribēti vai lieki savās ģimenēs, bērni, kuru dzīves izmainījusi traģiska notikumu sakritība un tādēļ šo ģimeņu vairs nav, arī bērni, kuri dzīvo pārticībā, bet saviem vecākiem ir traucējoši. Un viņi meklē kompensāciju citur.

Un tad ir bērni, kurus mēs vienkārši nepamanām. Vienus pašus uz ielas straujas satiksmes plūsmas malā, uz plāna ezera ledus, jūras vai upes krastā, pamestā jaunceltnē, reisa autobusā, mežmalā un daudz kur citur. Mēs visi atceramies šausminošos gadījumus ar bojā gājušiem bērniem, ko sabiedrība pārspriež un iztīrā gana ilgi, bet vai mēs izdarām secinājumus? Vai mēs šo kopējo atbildību attiecinām arī uz sevi? Vai apzināmies, ka būtībā visi bērni ir mūsējie, svešo te nav?

Mēs gribētu teikt, ka situācija uzlabojas un sabiedrības kopatbildība pieaug. Mēs ļoti ceram, ka tā ir, un neviens bērns vairs viens pats ilgstoši nevarēs vienatnē atrasties iespējami apdraudošā situācijā. Mēs ticam, ka arī parasts garāmgājējs, ja ne iejauksies un atturēs bērnu no neapdomīga soļa, tad vismaz paziņos policijai vai Bērnu un pusaudžu uzticības tālrunim 116111. Mēs patiešām ļoti, ļoti gribam tam ticēt, bet nezinām, no cik traģiskiem scenārijiem līdz šim mums izvairīties palīdzējis vienkārši gadījums un

laimīga apstākļu sakritība.

Starptautiskajā bērnu aizsardzības dienā mēs aicinām visus nevis mesties cīņā par bērnu tiesībām un politiskajā diskusijā aizsargāt augstas tēzes un ideālus, bet vienkārši paraudzīties sev apkārt un mirkli padomāt - vai es nevaru kaut nedaudz palīdzēt kādam bērnam, kam tas nepieciešams? Dot mirkli sava laika un pieredzes, iesaistoties kādā no atbalsta formām. Sniegt nedaudz uzmanības, paveroties apkārt un neesot vienaldzīgam situācijā, kur visvienkāršāk ir aizgriezties un doties savās gaitās, jo "tas taču nav mans bērns". Reizi par visām reizēm mainīt dzīves uztveri vismaz attiecībā uz bērniem un saprast, ka viņi ir visu mūsu kopējā atbildība. Jā, frāze "bērni ir mūsu nākotne" ir nodrillēta līdz pēdējam un labākajā gadījumā var izraisīt saprotošu smaidu. Taču tā nu tas ir – bez bērniem nākotnes nebūs. Un, ja bērni būs pamesti novārtā, nevajadzīgi un nesaprasti, nu – tad tāda diemžēl būs arī mūsu visu kopīgā nākotne.

<https://www.bti.gov.lv/lv/jaunums/berns-kuru-nepamaniemam>